Lietas Nr. 11170015216
Lietas arhīva Nr. K14-0093-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē, 2016.gada 2.jūnijā

Gulbenes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese G.Širaka
ar sekretāri A.Avotiņu,
piedaloties prokurorei V.Gabrānei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa

konstatēja:

apsūdzētais /pers. D/ ļaunprātīgi nepildīja tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, sekojošos apstākļos: 2016.gada 22.martā Gulbenes rajona tiesa pieņēmusi lēmumu par pagaidu aizsardzības līdzekļu piemērošanu pret vardarbību, kurā noteikusi, ka /pers. D/ aizliegts atgriezties un uzturēties mājoklī /adrese/, kas ir /pers. E/ pastāvīgā dzīvesvieta, kā arī satikties ar /pers. E/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari. Lēmumā norādīts, ka tas nav pārsūdzams un izpildāms nekavējoties pēc tā pieņemšanas. /pers. D/ ar minēto lēmumu iepazinās 2016.gada 23.martā, bet, neskatoties uz aizliegumu, laika periodā no 2016.gada 27.aprīļa līdz 30.aprīlim ik pa laikam ieradās un uzturējās /pers. E/ dzīvesvietā /adrese/, un sarunās ar /pers. E/ risināja sadzīviskus jautājumus. Tādā veidā /pers. D/ ilgstoši ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Ar šādām savām darbībām apsūdzētais /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu – kriminālpārkāpumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā nodarījumā atzīst pilnīgi un uztur lūgumu par lietas izskatīšanu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, pret ko neiebilst arī prokurors.

Lietas materiālu pārbaudes rezultātā tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. D/ vainīgumu nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību ļaunprātīgā nepildīšanā un viņa darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168[1].panta. Tiesa uzskata, ka /pers. D/ darbības ir vērtējamas kā ļaunprātīga rīcība, jo viņš apzināti, bez jebkāda dibināta iemesla, pretēji /pers. E/ interesēm, ir ieradies un uzturējies viņas dzīvesvietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu lietā netika veikta pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais tam piekrita un arī prokurore neiebilda. Apsūdzētajam saprotamas šādā kārtībā iztiesātas lietas juridiskās sekas un sprieduma pārsūdzēšanas pamati.

Tiesas sēdē tika pārbaudīti pierādījumi, kas raksturo apsūdzēto. Tā kā tiesas izmeklēšanā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, tad, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu uzskaitījums un analīze spriedumā netiek veikta. Tiesa atzīst, ka bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, apsūdzētā /pers. D/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, bet soda mēru - atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais pēc Krimināllikuma 168[1].panta ir izdarījis kriminālpārkāpumu. Lietā nav ziņu, ka noziedzīgo nodarījumu rezultātā būtu iestājušās kādas paliekošas kaitīgas sekas.

Krimināllikuma 168[1].panta sankcija paredz sodu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, ir savas vainas atzīšana un nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Iepazīstoties ar apsūdzētā personību, tiesa konstatē, ka /pers. D/ iepriekš sodīts, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas sākumu 27.04.2016. sodāmības dzēstas (lietas 21.-23.,28.lapa); administratīvā kārtā sodīts 19.05.2015. pēc Latvijas APK 171.panta pirmās daļas ar brīdinājumu un pēc Latvijas APK 186.panta pirmās daļas ar naudas sodu 15 EUR (lietas 21.lapa), šķīries (lietas 27.lapa), apgādībā nepilngadīgs bērns.

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru lieta tiek skatīta tagad, /pers. D/ izdarījis laikā no 2016.gada 27.aprīļa līdz 30.aprīlim - pēc 2016.gada 18.aprīļa Gulbenes rajona tiesas sprieduma krimināllietā Nr.11170010816 spēkā stāšanās 2016.gada 29.aprīlī, līdz ar to viņam sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu,

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto mērķi – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī viņa izvēli sadarboties ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršāko procesa veidu – veikt tiesas izmeklēšanu bez pierādījumu pārbaudes atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.pantam, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, uzklausot apsūdzības uzturētāja viedokli par nosakāmo sodu, paša apsūdzētā paskaidrojumus par to, ka viņš šobrīd ir darba nespējīgs, jo viņam esot lauzta kāja, jau 35 dienas esot nostaigājis ar ģipsi, tādēļ arī neesot varējis atstrādāt piespiedu darbu pēc iepriekšējā sprieduma, bet atstrādāšot to pēc ārstēšanās beigām, tiesa uzskata, ka soda mērķi var sasniegt, ja sodu /pers. D/ nosaka piespiedu darbu veidā, kam piekrīt pats apsūdzētais.

Tiesa atzīst, ka, piespriežot piespiedu darbus, /pers. D/ tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, piespriestais sods ir samērīgs, maksimāli atbilst /pers. D/ un sabiedrības interesēm, jo sabiedrībai ir būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods.

Tiesa atzīst, ka galīgais sods apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem, piemērojot daļējas sodu saskaitīšanas principu, jo apsūdzētais jaunu noziegumu izdarījis laikā no 2016.gada 27.-30.aprīlim, pēc 2016.gada 18.aprīļa Gulbenes rajona tiesas sprieduma spēkā stāšanās 2016.gada 29.aprīlī. Uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē dienu /pers. D/ nav nostrādājis nevienu piespiedu darba stundu (lietas 40.lapa).

/pers. D/ šajā kriminālprocesā drošības līdzeklis nav bijis noteikts un tiesa arī nesaskata nekādu nepieciešamību to noteikt līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Procesuālie izdevumi lietā nav konstatēti.

Lietā nav lietisko pierādījumu un dokumentu, par kuriem būtu pieņemams lēmums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Pamatojoties uz teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511.,512., 520., 527.,528.,529.panta, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. D/, personas kods 300668-1255, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168[1].pantā paredzētā krimināļpārkāpuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām; saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, no jauna noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Gulbenes rajona tiesas 2016.gada 18.aprīļa sprieduma, un galīgo sodu noteikt piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

/pers. D/ līdz sprieduma stāšanās spēkā drošības līdzekli nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Gulbenes rajona tiesā no sprieduma pieejamības dienas 2016.gada 2.jūnija.

Tiesnese G.Širaka